

QVVM VITAE INTEGRITATE, AC
ERVDITIONIS LAVDE PRÆSTANTES VIRI, ANDREAS LEV-
TERIVS Straubingensis, & MICHAEL SCHVSTERVS Scherenensis,
summam Philosophiæ assequerentur in Ingolstadiensi Academia lauream,

AVTHORE PHILIPPO MENZELIO SANDSEHENSI.

156

Vm rudit̄ esset adhuc, & nuper conditus orbis,
 Ut perhibent, homines inter spelæa ferarum
 Errantes nullis agitabant legibus æcum.
 Sed nec in æquoreas pinus descenderat undas
 Allatum uastas Nili de littore rupes.
 Scilicet ut centum sublimia tecta columnis
 Extarent, postesq; auro, ac elephante superbi.
 Nam domus hic fuerat sua cuiq; ubi quisq; uolebat
 Esse domi. Quando nox deprendisset in agro,
 Fronde super uiridi præstabat terra cubile.
 Victus item simplex, qualem nutricula tellus
 Inuentrem pronis animalibus ipsa ministrat,
 Glans erat, atq; ip̄sis quoq; cum radicibus herbæ.
 Tunc homines sparsi per humum, socijq; ferarum
 Ducebant nihil esse deos, neq; præmia rectis
 Nec poenæ restare malis: de nomine nondum
 Iustitiam norant obiter: sed scilicet illis
 Vis pro iure fuit: qui uicit, robore uicit,
 Non caußæ bonitate suæ: sursum, atq; deorsum
 Omnia posthabitæ præpostera legibus ibant.
 Non belli, non pacis erant momenta: sed ip̄si
 Seſe inter nullo dirimebant iudice caußas
 Stipitibus decernentes, sudibusq; præustis.
 Talis erat rerum facies liquidissima donec
 Tempestas quodam fato meliore tulisset,
 Quis eſe dixere Sophos, diuina scientes
 Atq; prophana simul, sapienti peclore quorum
 Flexanimus mira dulcedine sermo fluebat.
 Hi docuere, deos hominum curare salutem,
 Astrorumq; uias, & quod uidet omnia, cœlum
 A eternis uolui imperijs, sine fine cieri:
 Sic solem proferre diem, sic ducere noctem
 Sydera, sic Lunam uarijs gaudere figuris.
 His etiam addebant, quod sit pulcherrima merces
 Ipsa sibi Virtus, ut nemo remuneret illam:
 Quod scelus à tergo semper sua poena sequatur
 Formidanda malis: ulti Deus omnia cernat.
 Quæ ita commoti posuere ferocia corda,
 Protinus & latebris omnes cessere relicti.
 Hinc cæptum condi uallatas moenibus urbes:
 Hinc legum bissex tabulae, & Minoia iura
 Expediere reos niuicis, atrisq; lapillis.
 Fallor? an illud id est, cur natus A polline uates
 Oeagrius traxisse feras, traxisse canendo
 Et nemora, & cautes, & se reuocantia retro
 Flumina dicatur? Sed enim sine lege uagantes
 Elustris homines uitæ ciuilis ad usum
 Transtulit, inflammans ad mutua foedera gentes,
 Dum citharae modulos, & persuadentia iungit
 Carmina, quæ rigidas possent effringere mentes.
 Salue igitur, salue formatrix optima morum
 O Sophia, in uerſu quam plenè dicere non est,
 Tu quia mortales uictu, uitaq; ferinos
 In melius reuocans excussa nocte dedisti.
 Quis laudes meminisse tuas? quis dicere posset?
 Tu uitij expultrix, & quiq; boniq; magistra

Iure audis: à te reliquæ quasi fonte perenni
 Emanant artes: à te prudentia loris
 Incipit, ac legum tibi consecratur origo.
 Quin & naturæ Medicina ministra parentem
 Te colit, & semper tua pascitur aurea dicta,
 Sicut & interpres Diuūm, licet omnibus unus
 Antistet, perspè tuis se protegit armis.
 Vos igitur dulces nota uirtute sodales, EL
 Ingenij fœlix ANDREA, docte MICHAEL
 Qui laudabo satis, pretiosi temporis usum
 Sacratas Sophie quod conuertistis ad artes?
 Est aliquid magnis insumere tempora rebus,
 Quæ tibi sint decori, quæ commoda publica spectent.
 Non etenim tantum perdendis frugibus ip̄si
 Nascimur, aut ueluti telluris inania quædam
 Pondera, sed meritis ut sit Respublica nostris,
 Ut patriæ sibi constet honos, pax alma uirescat.
 Nec uos pænitent duri, pigeatq; laboris,
 Quo sine posteritas nihil unq; sera probauit.
 Alcidens quis nōſet .n.? quis nōſet Achillem?
 Ille nisi monstris terraq; mariq; subactis
 Purgasset multis totum sudoribus orbem?
 Hic urbem Priami ferro oppugnasset, & igni,
 Atq; triumphato sumpsisset ab Hectore poenæ?
 Egregijs equidem comes est sua gloria factis,
 Nec statuam deses meruit, fixitue trophæum.
 Id propter uigili sic semper mente putasti,
 Quod pereat, studijs quæ non transmittitur hora.
 Ergo Stagiræ sublimia dogmata sectæ
 Scitantes, animo totam mox alite mundi
 Naturam, & miro consertas ordine caußas
 Lustrâtis: simul eruptis è nubibus imber
 Cur fluat: ecquid agat cogentes nubila uentos:
 Unde triplexfulmen: clamosa tonitrua quidnam
 Eructent adeo violentos desuper ignes:
 Quid numeri ualeant: quas linea ductilis, & quas
 Circulus Euclidæ creet hinc illincq; figuræ.
 Huc tibi nimirum uigilate ad lampada noctes,
 Optime LEUTERI, fecere: buc pinguis oliui
 Plusq; uitigeni uel consumplisse liquoris
 Profuit: idq; adeo nunc exitus iste probabit
 VOLCKMARIO, qui quantumuis ciuilibus undis
 Obrutus expendit sapienti examine caußas,
 Fertilis o Straubinga tuas, nibilominus ipse
 Quumq; hominum mores, & multas uiderit urbes
 Per uarios casus miseris succurrere discit,
 Teq; patrocinio non deficiente tuetur.
 Nunc igitur uobis, quod adhuc restabat agendum,
 Gratulor hoc decoris, primum tibi chare MICHAEL,
 In manibus quia portus adeſt, quia præmia tandem
 Attulit illa dies, uestroq; illuxit honori,
 Quem faustum uobis, patriæ benè cedere terræ
 Omne, precor, faciat stellati sydus Olympi.

Excudebant Alexander & Samuel Vueffenhornij
Ingolstadij, Anno M.D.LXVII, Mense Jul.

QAVM ATTATE TATECTATE

TRADITIONIS FATAE DE CIVITATIBUS

ET HISTORIIS SICULORUM

IN QVAM ETATATE TATECTATE

156

QVAM ETATATE TATECTATE
IN QVAM ETATATE TATECTATE

QVAM ETATATE TATECTATE
IN QVAM ETATATE TATECTATE